

Napčno usmiljenje.

Gospa Ljuboslava je imela šest psov, katere je dobro redila. „Saj so psi tudi božje stvari!“ dejala je, ko je kruh v mleko namakala in psom delila. — A kadar je star berač v hišo stopil in za kak milodar prosil, ostro in neusmiljeno ga je odpravila z besedami: „idite v imenu božjem! kedó bo vsacemu delil? Moj Bog, koliko je beračev! Saj se užé ne more vsacemu dati; sama imam jedva toliko, da živim.“ Tako je govorila Ljuboslava vsaki krat, kadar je kakemu beraču kaj podelila. — Ali je pač tako ravnanje Bogu ljubo? Ne. — Zakaj li ne? — „Ne muči, ne ubijaj živali po nepotrebnem,“ rekel je Bog Adamu v paradiži; a s tem nij dejal, da bi živali mehkužili, da bi je z najboljšimi jedmi pitali, ter celó človeka prezirali. Čegar serce se ne usmili svojega bližnjega, kadar je v sili in potrebi, a do živali, ki so tudi božje stvari, ima preveč usmiljenja, ter jim streže bolj nego ljudem, kakor gospa Ljuboslava, ta ne dela po božjeji volji.

A. L. Mowirski.

Kmetič in berač.

Kmetič idóč po cesti, sreča berača stezajočega roki k njemu za kakov milodar.

Kmetič, usmiljen človek, poseže v žep in mu pomolí novce, rekoč: „tu imate novce, in prosite Boga za dež!“

Berač vzemši denar, nasmehne se in pravi: „tega pa užé ne storim, da bi jaz Boga prosil dežja; samo sreče, zdravja in bogastva ga morem prositi.“

„A zakaj ne dežja?“ povpraša ga kmetič.

Berač se obrne in pravi: „Poglejte moje črevlje na nogah! vse lujnjaste so in raztrgane, voda meni v črevljih ne stori dobrega. To rekši, nasmehne se ter otide svojo pot.

Aug. Bremer.

Dobrim otrokom v zabavo.

Vzemite črnega papirja in poskusite to podobo takó izrezati, kakor jo vidite tukaj.